every thing terrible»; ad काल niger retulerim κηλίς, v. sq.).

कालक *m.* (a काल s. क) 1) macula, naevus. AM.: पिप्लु. 2) jecur. HEM. (Cf. gr. κηλίς, v. काल.)

कालका *f.* nomen Asuriae cujusdam. A. 10. 7.

कालकाञ्ज (e praec. in *accus.* कालका et ज) natus Asurorum genus. A. 10. 2.

कालकूट *m.* (e काल et कूट) veneni species. HIT. 84. 16.

कालधर्म *m.* (e काल et धर्म) mors. AM.; R. Schl. I. 43. 1.

कालधर्मन् *m.* (e काल et धर्मन्) *id.* MAH. 1. 4877.

कालयाप *m.* (e काल tempus et याप nom. actionis a r. या ire in formâ *caus.* यापय्, s. अ) procrastinatio. HIT. 96. 18.

कालयापन *n. id.* HIT. 54. 3.

कालायस *n.* (e काल et आयस ferrum) ferrum. AM.

कालिमन् *m.* (a काल s. इमन्) nigritudo. HIT. 84. 16.

काली *f.* (a काल signo *fem.* ई) nomen Durgae. DEV. 9. 27.

काव्य *n.* (a कवि poëta s. य) poëma.

काश् 1. et 4. *A.* 1) lucere, splendere. RAGH. 10. 87. 2) apparere, videri. M. 43.: नै 'व भूमिर् नच दिशः ... चकाशिरे (sic legendum pro प्रकाशिरे).

c. निस् expellere, *ausleuchten.* Lass. 9. 14.

c. प्र *i. q. simpl.* RAM. III. 55. 21.: उद्यानानि प्रकाशन्ते ममा 'न्यथा. - *Caus.* (प्रकाशयामि) collustrare, illustrare; manifestare. A. 1. 2. BH. 5. 16. HIT. 30. 20.

काश्मीर nomen regionis. HIT. 46. 14.

काष्ठ *n.* lignum. SA. 5. 1. 2. HIT. 49. 11. (Cambro-brit. *coed,* bret. *coat;* e syllaba काष् gr. ξυ vocis ξύ-λον litteris transpotis et *â* attenuato in *v* explicari possit.)

काष्ठा *f.* minuta pars temporis, v. कला. DEV. 11. 8.

कास् 1. *A.* (दीप्तौ शब्दकुत्सायाम् *K.* कुशब्दे *V.*) 1) lucere, splendere (v. चकास्, काश् et cf. goth. *haiza* fax; Benary huc refert Κάσ-τωρ). 2) tussire. (Lith. *kòs-tu* tussio, *kós-ē-ti* tussire, slav. *kaśjljati*, germ. vet. *huosto* tussis, v. Pott. I. p. 278.; scot. *casad* id., cambro-brit. *pâs.*)

कास *m.* (r. कास् s. अ) tussis. AM.

कासर *m.* bos bubulus. AM.

कासार *m.* stagnum, lacus. AM.

1. कि 3. *P.* चिकेमि (ज्ञाने) scire. (Fortasse lat. *scio* praefixo *s*; hib. *ci* «see, behold», *ci-thi* «you see», *ci-tear* «it seems, appears»; v. कित्.)

2. कि stirps interrogativa, v. किम्.

किंशारु *m.* (ut videtur, e किम् et शारु, quod simplex non invenitur, a r. शॄ laedere s. उ, v. gr. 671.) aristae spicarum. AM.

किंशुक *m.* (*KARM.* ex interrog. किम् et शुक psittacus. gr. 671.) nomen arboris (Butea frondosa). N. 12. 3.

किङ्कर *m.* (e किम् quid et कर faciens) servus, famulus. SA. 6. 30.

किङ्किणि *f.* cingulus cum parvis tintinnabulis, vel quodvis aliud ornamentum tinniens.

किङ्किणी *f. i. q. praec.*

किङ्किणीकिन् (e praec. s. किन्) ornamento tinniente indutus. IN. 5. 12.

किञ्चन (*Nom.* कश्चन, काचन, किञ्चन, v. gr. 284.) aliquis, quispiam, ullus. SA. 2. 21.; *praesertim in constructione cum negativo* न, e. c. SU. 4. 3. 24. - *Accus. neut.* किञ्चन *adverbialiter ponitur, praesertim in constructione cum* न, *ad exprimendum* nullo modo, neutiquam, nequaquam. BR. 1. 24. (Cum suffixo चन conferatur *hun* linguae goth., ubi *ni hwas-hun* idem valet ac sanscritum न कश्चन, v. gr. comp. 398.)

किञ्चित् (Nom. कश्चित्, काचित्, किञ्चित् v. gr. 284.) *id.* BR. 1. 17. SU. 1. 25. HIT. 21. 5. - यः कश्चित् *id.* HIT. 11. 5.: सुवर्णकङ्कनं यस्मै कस्मैचिद् दातुम् इच्छामि-किञ्चित् *Adv.* paululum. SA. 4. 26. DR. 9. 24. (Particula enclitica चित् quae in dialecto Vêdicâ etiam cum Substantivis conjungitur - e. c. वयश्चित् aves a वि - est neutrum stirpis चि, quod ortum est e कि, unde formis Vêdicis माकिस्, नकिस् respondent Zend. [illegible] *mâ-c'is*, [illegible] *naê-c'is*, v. gr. comp. 398.)

किञ्चिलिक *m.* v. sq.